

Thai_15

Soziales

In der letzten Lektion haben wir, S.14.14, einen Blumenstrauß für ein Geburtstagskind gekauft und wollten noch eine Visitenkarte anstecken. Die Frage war, ob wir noch eine Einladung zu einem Mittag-oder Abendessen auf die Rückseite des „Namenskärtchens“ schreiben sollten. Beschäftigen wir uns heute also mal mit den „Formalitäten“ für ein derartiges soziales Tun, nämlich das Aussprechen einer **Einladung**.

Wir hatten schon:

ผม/ฉัน อยากจะ เชิญ คุณ = *ich möchte Sie einladen* („tschöön“)
phǒm/chǎn yàak-jà chǎon khun

Für ein *Mittagessen* haben wir verschiedene Möglichkeiten, z.B.:

aa-hǎan-glaang-wan อาหาร กลาง วัน = *Mittagessen* (Lunch) oder

khâao glaang-wan ข้าว กลาง วัน = *Mittagessen* („Reis am Mittag“)

Mit dem Reis am Mittag und mit gin กิน = *essen* schreiben wir dann:

ผม/ฉัน อยาก จะ เชิญ คุณ กิน ข้าว กลาง วัน (das Verb braucht kein zu)

Wenn Sie noch einen bestimmten Tag bevorzugen, z.B. *Samstag* (wan-sǎo วันเสาร์

-klingt schlecht in deutschen Ohren-), so schreiben Sie *nächsten Samstag* =

wan-sǎo nǎa วันเสาร์ หน้า an den Anfang des Satzes:

วันเสาร์ หน้า ผม/ฉัน อยาก จะ เชิญ คุณ กิน ข้าว กลาง วัน

Abendessen = aa-hǎan- mǎm -yen อาหารมือเย็น (das ZW mǎm มือ kann man weglassen) oder aa-hǎan-khâm อาหารค่ำ = *Abendessen* mit khâm ค่ำ = *Abend, Nacht*

Für ein förmliches (königliches) Abendessen laden wir mit rǎp bprà thaan ein:

rǎp bprà thaan aahǎan yen รับ ประทาน อาหารเย็น

Und wir fragen:

Würden Sie nächsten Samstag mit uns zu Abend essen?

วันเสาร์ หน้า มา รับประทานอาหารเย็น กับเรา ไหม?

wan-sǎo nǎa maa ráp bprà thaan aahǎan yen gǎp rao mǎi ?

Die **Antwort** ist bestimmt: *Mit Vergnügen.* ด้วย ความ ยินดี dūuai khwaam-yin-dii

dūuai ด้วย = mit; khwaam-yin-dii ความยินดี = das Vergnügen oder

es ist sehr nett von Ihnen. มัน มาก ที่ ดี ของ คุณ man mǎak thǐi dii khǒng khun

man mǎak thǐi dii มัน มาก ที่ ดี = *es ist sehr nett* (gut) oder

Sie sind sehr nett. คุณ มี ใจ กรุณา มาก khun mii jai gǎ-rú-naa mǎak

gǎ-rú-naa กรุณา = *freundlich, nett, gnädig* (Sie haben ein sehr freundliches Herz)

Man kann auch einfach *gern* sagen. Das wäre dann yin-dii ยินดี.

Wenn der Eingeladene aber nicht kann, wird er sagen: *es tut mir leid* สία-จาย เสียใจ

(gebrochenes Herz) oder *es tut mir sehr leid* สία-จาย-ม้าม เสียใจมาก

Ich fürchte (greeng), *dass* (wǎa) *ich nicht werde kommen können* (dǎai).

ผม เกรง ว่า จะ มา ไม่ ได้

phǒm greeng wǎa jà maa mǎi dǎai

Kann ich Sie morgen früh anrufen?

พรุ่งนี้ เช้า ผม จะ โทรศัพทื ถึง ท่าน/คุณ ได้ ไหม

prûng-níi cháao phǒm jà thoo-(rá~sǎp) thǎng thǎn/khun dǎai mǎi?

prûng-níi พรุ่งนี้ = *morgen*; cháao เช้า = *früh*; thoo-rá~sǎp โทรศัพทื = *anrufen*,

thoo thǎng khǎo โทร ถึง เขา = *jemanden anrufen* (das Wort thǎng ถึง kommt in

sehr vielen Bedeutungen und Kombinationen vor, *J. Rohrer, Thai-Deutsch*,

ISBN 978-974-547-174-0, benutzt für thǎng 4 Seiten, 257-260. In der letzten Lektion kam thǎng auf den Seiten 3 und 4 vor.

thǎn ท่าน ist, wie wir schon seit 1.10 wissen, die vornehme Form von khun คุณ.

Hier ist noch eine andere Version:

Sind Sie heute Abend frei? Ich möchte Sie zum Abendessen nach Haus einladen.

เย็น นี้ ว่าง ไหม สะ อยาก จะ เชิญ คุณ มา ทาน ข้าว ที่ บ้าน

yen ní wâang mǎi há yàak-jà chøen khun maa thaan khâao thîi bâan;

yen ní เย็น นี้ = heute Abend; wâang ว่าง = frei; mǎi há ไหม ฮะ steht am Ende einer Frage (umgangssprachlich); yàak-jà อยาก จะ = ich möchte; thaan khâao ทาน ข้าว = Nahrung zu sich nehmen, essen; thîi bâan ที่ บ้าน = zu Haus, nach Haus

Irgendwann müssen Sie sich dann **verabschieden**:

Ich muss nun gehen. ผม ต้อง ไป เดี่ยวนี้ phǒm dtông bpai dǐiao-ní.

dtông ต้อง = müssen (kurzes o); dǐiao-ní เดี่ยวนี้ = jetzt

Sie müssen jetzt gehen ? คุณ จะ ต้อง ไป เดี่ยวนี้ หรือ
khun jà dtông bpai dǐiao-ní rǎn?

Ich fürchte, dass ich nicht länger bleiben kann.

ผม เกรง ว่า จะ อยู่ ต่อไม่ ได้ yùu dtòw อยู่ ต่อ = länger bleiben
phǒm greeng wâa jà yùu dtòw mâi dâai

Ich hoffe, wir werden uns wieder treffen.

หวังว่า จะ ได้ พบ กัน อีก

wǎng-wâa หวังว่า = hoffentlich; phóp พบ = treffen; iik อีก = wieder

phóp gan พบ กัน = sich treffen

Es ist sehr wahrscheinlich. มัน อาจ เป็น ได้ man àat bpen dâai

มัน อาจ = es kann sein; àat อาจ = vielleicht; bpen dâai เป็น ได้ = sein können

Partygespräche

Wenn man als Newcomer einer Einladung folgt, wird man sicher einige der folgenden Fragen hören:

1. Sprechen Sie Thai?

คุณ พูด ภาษาไทย ได้ ไหม
khun phûut phaa-sǎa-thai dâai mǎi ?

2. Ich kann lesen, aber ich kann es noch nicht fließend sprechen.

ฉัน อ่าน ออก แต่ ยัง พูด ไม่ได้ กล่อง ดี

chǎn àan òók, dtèε yang phûut mâi dâai khlông dii

òók ออก = *abfahren, hinausgehen, ausdrücken, erscheinen ...* (hier: *ganz gut*)

yang ยัง = *noch*; mâi dâai ไม่ได้ = *nicht können*; khlông คล่อง = *fließend*

(dii ดี ist nicht wirklich nötig). (Google: Ich lese es heraus, aber keine gute Liquidität.)

Fließend Deutsch sprechen:

พูด ภาษาเยอรมัน คล่อง

phûut paa-sǎa-yǎo-rá~man khlông

Wie heißen Sie? (Welches ist Ihr Name?)

คุณ ชื่อ อะไร ครับ

khun chûm à~rai khráp ?

chûm ชื่อ = *Name*

Ich heiße ... ฉัน/ผม ชื่อ ... chǎn/phǒm chûm ...

Wie lange sind Sie schon in Thailand?

คุณ อยู่ใน ประเทศไทย นาน เท่าไร แล้ว

khun yùu nai bprà~têet-tai naan thào-rai léεo

thào-rai เท่าไร = *wie viel* (10.7); naan นาน = *lange*

Kommen Sie zum ersten Mal, oder?

คุณ มา เป็นครั้งแรก หรือ

khun maa bpen-kráng-rêek rǎm ?

bpen-kráng-rêek เป็นครั้งแรก = *das erste Mal*

Was denken Sie über Bangkok ? (Wie denken Sie, dass Bangkok ist?)

คุณ คิด ว่า กรุงเทพ เป็น อย่างไร บ้าง

khít คิด = *denken*; wâa ว่า = *dass*; grung-thêep กรุงเทพ = *Bangkok*

yàang-rai อย่างไร = *wie*; bâang บ้าง = *etwas, irgend*

Ich denke, dass es ein Ort ist, der einfach interessant ist.

ฉัน คิด ว่า เป็น ที่ ที่ น่าสนใจ ที่ เดี่ยว

thîi, thîi ที่ ที่ = *Ort, der ...*; nâa-sǒn-jai น่าสนใจ = *interessant*; diiao เดี่ยว = *einzeln*

Wenn ich Ihnen irgendwie nützlich sein kann, lassen Sie mich bitte wissen womit.

ถ้าฉัน จะทำ ประโยชน์ ให้ คุณ ได้ บ้าง โปรด ให้ ทราบ ด้วย

bprà~yòot ประโยชน์ = Nutzen, Vorteil, nützlich; à~rai อะไร = irgendwas

hâi ให้ = lassen; bâang บ้าง = etwas; bpròt โปรด = bitte; sâap ทราบ = wissen

dûuai ด้วย = auch, womit

Da kann man nur noch sagen:

Vielen Dank für Ihre große Freundlichkeit.

ขอใบใจใน ความ กรุณา ของ คุณ มาก

khòwp-jai ขอใบใจ = vielen Dank; khwaam-gà~rú~naa ความ กรุณา = Freundlichkeit

Auf einer Party wird natürlich viel geredet. Wenn es darum geht, einer geäußerten Meinung zuzustimmen, wird man nicht nur *Ja* sagen, sondern vielleicht

Ja, natürlich! korrekt! ถูกต้อง อย่างแน่นอน

thùuk-dtông ถูกต้อง = natürlich; yàang-nêe-noon อย่างแน่นอน = gewiss, sicherlich, stimmt

In Thai kann man aber auch Dinge oder Behauptungen **ablehnen**.

Nein, bestimmt nicht! ไม่จริง, ไม่เป็น เช่นนั้น mâi jing, mâi bpen chên-nán

mâi ไม่ = nein; jing จริง = wahr ; chên-nán เช่นนั้น = so (so ist es nicht)

Bitte entschuldigen Sie mich, es ist unmöglich!

ขอโทษ, มัน เป็น ไป ไม่ ได้

khǎw-thôot, man bpen bpai mâi dâai

khǎw-thôot ขอโทษ = verzeihen Sie mir! Verzeihung!

man bpen bpai mâi dâai มัน เป็น ไป ไม่ ได้ = es ist nicht möglich (es kann nicht gehen)

Auf Wohnungssuche

Ein großes Problem für jeden, der irgendwo neu beginnt, ist natürlich die Wohnungsfrage. Da kommen uns die Lektionen 39 und 40 von <http://gwenael.free.fr/wattana/> sehr gelegen, denn darin geht es gerade darum. Über Preise von Wohnungen und Häusern in Thailand kann man im Internet sehr viele Angebote und Informationen finden.

1. *Vermieten Sie Häuser?* (Gibt es Häuser (zu) vermieten?)

มี บ้าน ให้เช่า ไหม ครับ

mii bâan hâi-châo mǎi khráp?

hâi-châo ให้เช่า = *zu vermieten* (hi! tschau!), vgl. 15.12

2) *Ja, ich (f) habe. Wollen Sie ein Haus oder eine Wohnung mieten?*

มีค่ะ คุณ ต้องการ เช่า บ้าน หรือ อพาร์ทเมนต์

mii khâ. khun dtông-gaan châo bâan rǎm à~páat-mén

dtông-gaan ต้องการ = *wollen*; châo เช่า = *mieten*; à~páat-mén อพาร์ทเมนต์ = *Appartement* (r und t werden nicht ausgesprochen! – daher das Stummzeichen.)

(Übrigens benutzt man châo เช่า auch dann, wenn man ein Zimmer, einen Liegestuhl, ein Pferd, ein Boot oder ... mieten will.

Man fragt dann z.B. ค่าห้องวันละเท่าไรครับ khâa hông wan lá thào-rai khráp?

Der Preis für ein Zimmer pro Tag wieviel? Pro Stunde = chûua-moong lá ชั่วโมง ละ

Statt „Zimmer“ wählen wir das Zutreffende, und statt „pro Tag“ sagt man „wan lá“, also **Tag pro**. Vgl. <http://youtu.be/Cc78qaEvlF0>; vgl. auch unten Satz 13.

khâa ค่า = *Preis*; hông ห้อง = *Zimmer*; lá ละ = *pro*; thào-rai เท่าไร = *wie viel*)

3) *Ich will lieber ein Haus.*

ผมอยากได้บ้านมากกว่า

phôm yàak dâai bâan mâak gwàa.

yàak-dâai-_-mâak อยากได้_มากกว่า = *etwas sehr wollen*; mâak-gwàa มากกว่า = *mehr*

4) *Ich habe zwei Häuser zu vermieten.*

ฉัน มี บ้าน ให้เช่า สอง หลัง ค่ะ

chǎn mii bâan hâi-châo sǎwng lǎng khâ

lǎng หลัง ist ZW für *Häuser, Gebäude* ...

5) *Wo?*

ที่ ไหน ครับ tii-năi khráp?

6) *Sukhumvit-Straße 30* (Sukhumvit Soi 30)

ถนน สุขุมวิท ซอย สามสิบ

thànõn sù-khũm-wít sɔɔi sǎam sɨp (Thanon ist eine Hauptstraße, Soi ist eine Nebenstraße. Vgl. <http://de.wikipedia.org/wiki/Soi>)

Hier sind zwei Beispieladressen:

CHALERMNIT 108 Sukhumvit 53, Bangkok 10110 (CHALERMNIT Verlag)

SSIP 42 Phitsanulok Road, Dusit, Bangkok 10300 Thailand (SSIP ist ein Hotel)

7) *Sind dort beide* (oder)?

อยู่ที่ นั้น ทั้ง สอง หลัง หรือ ครับ

yùu thii nân thǎng-sǎwng rǎm khráp?

nân นั้น = *dort*; yùu thii nân = *sind dort*; thǎng-sǎwng ทั้งสอง = *beide*

8) *Ja, das erste Haus ist in der Mitte der Soi, das zweite befindet sich am Ende der Soi.*

คะ หลัง ที่ หนึ่ง อยู่ กลาง ซอย หลัง ที่ สอง อยู่ สุด ซอย

khâ lǎng thii-nèng yùu glaang sɔɔi lǎng thii-sǎwng yùu sùt sɔɔi

thii-nèng ที่หนึ่ง = *das Erste* (4.3); lǎng หลัง = ZW für Gebäude; glaang กลาง =

Mitte; sùt สุด = *Ende*. Statt lǎng thii-nèng hätte man auch sagen können bâan thii-nèng.

9) *Wie viele Zimmer gibt es?* (Es gibt Schlafzimmer wie viele Zimmer?)

มี ห้อง นอน กี่ ห้อง ครับ

mii hōng-nɔɔn gii hōng khráp?

gii กี่ = *wie viele*; hōng = ZW für hōng (hōng = *Raum*)

10) *Das erste (Haus) hat vier Zimmer, das zweite ist nicht so groß wie das erste.*

หลัง แรก มี ห้องนอน สี่ ห้อง หลัง ที่ สอง ไม่ ใหญ่ เท่า หลัง แรก

lǎng rêek mii hōng-nɔɔn sì hōng, lǎng thii-sǎwng mâi yài thào lǎng rêek.

rêek แรก = *das erste* (rêek und thii-nèng sind gleichwertig, vgl. 2.7); yài ใหญ่ = *groß*;

mâi yài thào/ มั๊น ไม่ใหญ่ เท่า/เหมือน = *nicht so groß wie*. (Thaiwörter haben

normalerweise den Konsonanten ญ nicht, yài ist eine von 11 Ausnahmen.) *Gleich sein*

wie kann man mit thào เท่า oder auch mit มั๊น เหมือน ausdrücken. (*Das 2. Haus ist*

nicht sehr groß: หลัง ที่ สอง ไม่ ใหญ่ เท่าไร lǎng thii-sǎwng mâi yài thào-rai. *Das*

erste Haus ist größer als das zweite. lǎng rêek yài gwàa (6.8) lǎng thii-sǎwng.)

Beispiele zu „so + Adj.+ wie“ mit *thào/mắuan*: *Die Lebenshaltungskosten in Thailand sind nicht so hoch (teuer) wie in Deutschland*

ค่าครองชีพ ที่เมืองไทย ไม่แพงเหมือนเยอรมัน

khâa-khroong-chiip thîi mưang-tai mâi pεeng mắuan yỏ-rá~man

khâa-khroong-chiip ค่าครองชีพ = *Lebenshaltungskosten* (khâa ค่า = *Wert*; kroong-

chiip ครองชีพ = *den Lebensunterhalt verdienen*; khroong ครอง = *herrschen,*

besetzen, einnehmen); pεeng แพง = *teuer*; *thào* เท่า / *mắuan* เหมือน = *gleich sein wie*.

Sein Computer ist ebenso teuer wie der meinige.

คอมพิวเตอร์ของเขาแพงเท่าของฉัน

khom-pú-dtỏo khỏong khỏo pεeng *thào* khỏong chỏn.

11) *Sind sie möbliert oder leer?*

มีเครื่องเรือนรีเปล่าครับ

mii-khrưang-rưan rừ bplỏo khrỏp?

mii-khrưang-rưan มีเครื่องเรือน = *möbliert*; khrưang เครื่อง = *Apparat* (2.4)

mii-khrưang-rưan-phrỏm มีเครื่องเรือนพร้อม = *fertig möbliert* (phrỏm = *bereit*)

bplỏo เปล่า = *leer*

12) *Es gibt alles. (Es ist alles vorhanden.)*

มีทุกอย่างค่ะ

mii thúk-yỏang khỏ

thúk-yỏang ทุกอย่าง = *alles*, thúk ทุก = *alle*; túk-túk ทุกๆ = *jeder* (für jeden ?)

13) *Wie hoch ist die Monatsmiete?* (Vgl. Satz 2, Seite 6)

ค่าเช่าเดือนละเท่าไร

khâa chỏo dưan lá *thào*-rai?

dưan เดือน = *Monat*; chỏo dưan lá *เช่า* เดือน ละ = *Miete pro Monat*

14) *Das kleine Haus pro Monat 15 000 Baht. Das große Haus pro Monat 30000 Baht.*

หลังเล็กเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท หลังใหญ่เดือนละสามหมื่นบาท

lỏng lỏk dưan lá nủng mừn hỏa phỏn bỏat, lỏng yỏi dưan lá sỏam mừn bỏat.

lỏng lỏk หลังเล็ก = *das kleine Gebäude*

nùng mừn hâa phan หนึ่ง หมื่น ห้า พัน = 1 x 10000 + 5 x 1000 = 15 000

mừn หมื่น = 10 000; phan พัน = 1000 -siehe Lektion 10,S.10

15) *Könnte ich sie wohl mal sehen?* (gehen ansehen)

ขอ ไป ดู น้อย ได้ ไหม

khǎw bpai duu nǒwī dāai mǎi (vgl. 15.15)?

khǎw ขอ = *höflich um etwas bitten*; duu nǒwī ดู น้อย = *ein wenig ansehen*

Vgl. *Kann ich mir das Zimmer erst ansehen?* (erst = gǒwn)

ขอ ดู ห้อง ก่อน ได้ ไหม ครับ

khǎw duu hōng gǒwn dāai mǎi khráp?

16) *Ja, ich werde Sie gleich „zum Anschauen“ hinbringen können, das ist O.K.*

ได้ ค่ะ จะ พา ไป ดู เดี่ยว นี้ ก็ ได้

dāai khâ jà paa bpai duu dǎiao-níi gǒw-dāai

khâ ค่ะ = *ja (f)*; paa พา = *hinbringen*; dǎiao เดี่ยว = *gleich, in einem Moment*; dǎiao-níi

เดี๋ยวนี้ = *sofort*; gǒw-dāai ก็ ได้ = *O.K., das ist möglich*

Auf Zimmersuche

Wahrscheinlich wollen Sie gar keine Immobilie kaufen, vielleicht suchen Sie nur ein Hotelzimmer oder ein privates Zimmer. In

http://www.thaicyperu.go.th/courseware/TCU-2549052/pdf/SL_Chapter4.pdf

suchen zwei junge Leute nur eine Übernachtungsmöglichkeit

Schon in Lektion 9, S. 6 haben wir diese Seite kennen gelernt -oder 12.8, als wir über die Familie sprachen.

Übernachten (bleiben)?

พัก อยู่ ที่ ไหน phák yùu thîi nǎi? phák พัก, phák yùu พัก อยู่ = *absteigen, bleiben*

Er: *Wo übernachtetest Du?*

คุณ พัก อยู่ ที่ ไหน ครับ

khun phák yùu thîi nǎa khráp?

thîi-nǎi ที่ ไหน = *wo?*

Sie: *Ich bleibe zu Hause.*

ดิฉัน พัก อยู่ ที่ บ้าน ค่ะ

di chán phák yùu thîi bâan khâ.

Und Du?

แล้ว คุณ ละ คะ

léeo khun lâ khâ ? lâ ละ ist Fragepartikel, lá ละ bedeutet *pro!*

Er: *Ich bleibe in einem Kondominium.*

ผม พัก อยู่ ที่ คอนโด ครับ

phǒm phák yùu thîi khon-doo khráp

khon-doo-mí~niiam คอนโดมิเนียม = *Kondominium* oder „Condo“
ist eine -kleine- Wohnung in einem Wohnhochhaus.

(Das thailändische Gesetz verbietet Ausländern den direkten Besitz von Land und Häusern, aber „Condos“ sind für alle Käufer erlaubt.)

Wo wohnst Du ?

ที่ พัก ของ คุณ อยู่ ที่ ไหน ครับ

thîi phák khǎwng-khun yùu thîi nǎi khráp?

(Man könnte auch fragen: บ้าน คุณ อยู่ ที่ ไหน ครับ *bâan khun yùu thîi nǎi khráp?* oder

kürzer: คุณ อยู่ ที่ ไหน ครับ *khun yùu thîi nǎi khráp?*)

Sie: Ich wohne auf der Silom Road. อยู่ ที่ ถนน สีลม ค่ะ yùu thîi thànǎn sîilom khâ.
 (Wenn sie in der *Sukhumvit-Straße 12* wohnte, würde sie sagen:
 ค่ะ ฉัน อยู่ สุขุมวิท ซอย สีปสอง di chán yùu sù-khùm-wít sooi sîp-sǎwng)

Und Du? คุณ ละ ค่ะ khun lâ khâ?

(Hier könnten wir wieder einmal das Standard- *Relativpronomen thîi der, die, das, dass, wo ...*, erwähnen, vgl. 5.7. *Das Haus, in dem sie wohnt. bâan thîi khǎo yùu* บ้าน ที่ เขา อยู่. *Das Auto, das er mietete. rôt thîi khǎo cháo* รถ ที่ เขา เช่า. Mit **thîi** kann man in Thai alle Relativsätze bilden.

Merke: *wohnen = yùu อยู่*)

Er : Meine Wohnung ist auf der Sai Lom Road, in der Nähe eines Hotels.
 คอนโด ของ ผม อยู่ ที่ ถนน สาย ลม, ใกล้ กับ โรงแรม ครับ
 khon-doo kǎwng-phǎm yùu thîi thànǎn sǎai lom, glâi kàp roong-rĕem khráp
 glâi ใกล้ = *in der Nähe* (vgl. 8.3); glâi kàp ใกล้ กับ = *in der Nähe von*
 roong-rĕem โรงแรม = *Hotel*; sǎai สาย = *spät*; lom ลม = *Wind*

Kleine Übung zum Mietproblem

Eine Dame (D) unterhält sich mit einer Häusermaklerin (HM)
 (Moore-Saowalak Rodchue, p. 157)

D: แอดนี้ มี บ้าน ให้ เช่า ไหม ค่ะ ?

HM: มี ค่ะ. บ้าน หลัง นี้ ค่ะ.

D: ค่า เช่า เท่าไร ค่ะ?

HM: เดือน ละ หนึ่ง หมื่น บาท ค่ะ.

ผู้เช่า ต้อง จ่าย ค่า เช่า ล่วง หน้า หก เดือน ค่ะ.

มี เฟอ์นเจอร์ ด้วย ค่ะ.

D: ตู้เย็น มี ไหม ค่ะ ?

HM: มี ค่ะ. มี เต้าแก๊ส ด้วย.

D: รวมถึง ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า หรือ เปล่า ค่ะ?

HM: ไม่ ค่ะ. ผู้เช่า ต้อง จ่าย: เอง ค่ะ.

Erläuterungen

D: *Haben Sie in der Nähe ein Haus zu vermieten?*

(Nach einer Frage sagt eine Frau nicht *khâ*, sondern *khá*.)

thǎeo-níi mii bâan hâi-châo mǎi khá? (zu mǎi siehe 3.6)

thǎeo-níi แถวนี = *in der Nähe*; mii มี = *haben*; bâan บ้าน = *Haus*; hâi ให้ = *zu*

hâi -châo ให้เช่า = *zu vermieten*

HM: *Ja. Dieses Haus.* mii khâ. bâan lǎng ní khâ.

D: *Wie hoch ist die Miete?* khâa châo thào-rai khá?

HM: *Pro Monat 10000 Baht.*

ดุษาน ล่า น่ะง ม่ะน บ่าต คห่า

Der Mieter muss zahlen die Miete im Voraus (für) 6 Monate.

phûu châo dtông jàai khâa châo lûuang-nâa hòk dushan khâ.

phûu-châo ผู้เช่า = *Mieter*; dtông ต้อง: *müssen*; jàai จ่าย = *zahlen*; lûuang-nâa

ล่วงหน้า = *im Voraus*

Es gibt auch Möbel (es ist möbiliert).

mii fǎo-ní-jǎo dūuai khâ

dūuai ด้วย = *auch*; fǎo-ní-jǎo เฟอร์นิเจอร์ = *Möbel (furniture)*;

D: *Gibt es auch einen Kühlschrank?*

dtûu-yen mii mǎi khá?

dtûu ตู้ = *Schrank*; dtûu-yen ตู้เย็น = *Kühlschrank*; mǎi ไหม = *Fragewort*

HM: *Gibt es. Es gibt auch einen Gasherd.*

mii khâ. mii dtao-géet dūuai. dtao-géet เตาแก๊ส = *Gasherd*

D: *Ist eingeschlossen Wassergeld, Stromkosten oder nicht?*
ruuam-thǎng khâa náam khâa fai-fâa rǔu bplàao khá?

ruuam-thǎng รวมถึง = *eingeschlossen*

fai-fâa ไฟฟ้า = *elektr. Strom* (Licht); eeng เอง = *selbst*

HM: *Nein, das muss der Mieter selbst bezahlen.*

dtǎng ต้อง: *müssen* (9.10); jàai จ่าย = *zahlen*; lúuang-nâa ถ้างหน้า

dúuai ด้วย = *auch*; fǎa-ní-jǎo เฟอร์นิเจอร์ = *Möbel* (furniture)

Merken: eeng เอง = *selbst, allein*; dton-eeng ตนเอง = *sich selbst*.

Sokrates: *Erkenne dich selbst.* จง รู้จัก ตน เอง jong rúu-jàk dton- eeng.

jong จง dient der Einleitung eines **Befehls**; rúu รู้ = (er)*kennen* oder

besser rúu-jàk รู้จัก. Man benutzt rúu-jàk รู้จัก zusammen mit thǐi ที่, wenn man

jemanden kennengelernt hat: jin-dii thǐi rúu-jàk khun ยินดี ที่ รู้จัก คุณ

ich bin erfreut, Sie kennengelernt zu haben.

Merken: *ich bin erfreut, dass...* yin dii thǐi ... ยินดี ที่ ...; *erfreut sein* = yin dii.

Dieser Satz steht in der 1. Lektion von <http://gwenael.free.fr/wattana/>:

4) **Contente de vous connaître.**

ยินดีที่รู้จักคุณ

Yindii thii rouujak khoun

Probleme im Hotel (roong-rɛɛm โรงแรม)

Übrigens heißt ein **Hotel** auch „hoten (genauer: hoo-dten)“ โฮเต็ล, und die einfachen Angestellten sprechen meist (etwas) Englisch, aber kein Deutsch. Im folgenden Satz sprechen sie alle Englisch, allerdings kein Deutsch.

เจ้าหน้าที่ พูด ภาษาอังกฤษ ทุกคน เพียงแต่ ไม่ พูด เยอรมัน

jâo-nâa-thîi เจ้าหน้าที = *Angestellte(r)*; phûut พูด = *sprechen*; phaa-săa-ang-grit
ภาษาอังกฤษ = *engl. Sprache*; thúk-khon ทุกคน = *jeder*; phiiang-dtèe เพียงแต่ = *aber*,
jedoch (phiiang = *nur*; dtèe = *aber*); yəw-rá~man เยอรมัน = *Deutsch*

Deutsch wird normalerweise nicht hier gesprochen.

เยอรมัน ไม่ พูด ปกติ ที่นี่ yəw-rá~man mâi phûut bpòk-gà~dti thî-nî
bpòk-gà~dti ปกติ = *normalerweise* (*gewöhnlich* = khəw-i-chin เคยชิน)

Die Hausangestellten verstehen keine Fremdsprache.

คนรับใช้ ไม่ เข้าใจ ภาษา ต่างประเทศ

khon-ráp-chái คนรับใช้ = *Hausangestellter* („Diener“); khâo-jai เข้าใจ = *verstehen*
phaa-săa dtàang-bprà~thêet ภาษา ต่างประเทศ = *Fremdsprache*

Sie (khăo) sprechen nur Thai. Das ist sehr schlecht, und sie verstehen unsere Gäste nicht.

เขา พูด แต่ ภาษาไทย. เลว มาก, และ เขา ไม่ เข้าใจ แขก ของเรา

dtèe แต่ = *nur*; phaa-săa-thai ภาษาไทย = *Thai*; leeo เลว = *schlecht* (Gegenteil von dii)
mâak มาก = *sehr* (*nicht gut* = mâi dii ไม่ ดี); lé และ = *und*; khèek แขก = *Gast*
khăwng-rao ของเรา = *uns, unsere*

Es tut mir leid, dass unser Hotel dem Herrn nicht gefällt. (...nicht ist, was d.H. gefällt)

ฉัน เสียใจ ว่าโฮเต็ล ของเรา ไม่ เป็น ที่ พอใจ แก่ ท่าน

chăn sĭia-jai ฉัน เสียใจ = *es tut mir (f) leid*; wâa ว่า = *dass*; pəw-jai พอใจ = *gefallen*
gèe แก่ = *für*; thān ท่าน = *Sie* (*sehr höfliches Sie* statt khun)

Vielleicht kommt der Herr auf die Idee, ein Zelt (dtén เต็นท์) aufzuschlagen:

Gibt es Zelte zu vermieten? zu vermieten = hâi -châo ให้เช่า

มี เต็นท์ ให้เช่า ไหม

mii dtén hâi-châo mǎi?

zu vermieten = hâi -châo ให้เช่า, vgl. vorhin S.12

Mit dieser **Frage** wollen wir uns nochmals daran erinnern, dass einfache Fragen oft auf mǎi ไหม enden. Fragen, die mit können (kann ich?) beginnen, lauten auf dâai mǎi ไต่ ไหม aus; (vgl. dazu 8.2).

Ein **Beispiel** für die dâai mǎi- Frage wäre: *Kann ich hier ein Zelt aufstellen* (waang วาง)?

วาง เต็นท์ ที่นี้ ไต่ ไหม
waang dtén thîi-nîi dâai mǎi?

Das Verb **waang** วาง = *setzen, stellen, legen* benutzt man nicht nur, wenn man ein Zelt aufstellen will, auch dann, wenn Sie Ihre Tasche oder Rucksack irgendwo hinstellen wollen, werden Sie fragen: *Kann ich meine Tasche* (grà~bpǎo กระเป๋า, vgl. 3.4) *hier hinstellen?*

วาง กระเป๋า (ของ ผม) ที่นี่ ไต่ ไหม
waan grà~bpǎo (khǎwng-phǒm) thîi-nîi dâai mǎi? (khǎwng-phǒm ist nicht nötig)

(Wir müssen beachten, dass wâang ว่าง = *leer* (vgl. 15.3), *frei* und wǎng หวัง = *hoffen* (vgl. 15.3) bedeuten.

Haben Sie noch Zimmer frei? คุณ มี ห้อง ว่าง ไหม khun mii hǒng wâang mǎi?)

Hier sind noch drei nützliche **Beispiele**.

Sitzt (nâng นั่ง) hier jemand (khrai ใคร)?

มี ใคร นั่ง ที่นี้ ไหม.
mii khrai nâng thîi-nîi mǎi?

Kann ich mich hierhin setzen?

นั่ง ผม ที่นี่ ไต่ ไหม.
nâng phǒm thîi-nîi dâai mǎi?

Kannst Du auf mich warten? (khwai คอย = *warten auf*)

คอย ผม/ ดิฉัน ไต่ ไหม.   คอย ผม ไต่ ไหม.
khwai phǒm/ dì~chǎn dâai mǎi?